

TOREK, 1.9., sv. Egidij (Tilen) , opat 19.00: + Matilda in Maksimiljan SENEGAČNIK + Vinko KRAŠOVČ
SREDA, 2.9., sv. Antonin , mučenec 7.30: + Matija JAKOPIČ + Gašper SMRKOLJ
ČETRTEK, 3.9., sv. Gregor Veliki , papež, cerkv. uč. 19.00: + Jože TUŠEK + Marija MAČEK
PETEK, 4.9., sv. Rozalija Sicilska , dev., spokornica. 7.30: + Marta PUSAR in Marinka PODKORITNIK začetek birmanske devetdnevne 19.00: + Tilka ŠKORJA + Frančiška NOVAK
SOBOTA, 5.9., sv. Mati Terezija , redovnica, red. ust. 19.00: + Katarina, Štefan in NOVAKOVI + Magdalena ŠKORJA po večerni maši celonočno češčenje Najsvetejšega 23. NEDELJA MED LETOM , 6.9., angelska nedelja 7.00: živi in + farani 9.00: v zahvalo za 50 let skupnega življenja zakoncev PAVČNIK 10.30: sv. Mihael : nadangelu Mihaelu v zahvalo za uslišano prošnjo

Zahvala za čiščenje in krašenje v avgustu vasem **Gaberno, Lahomšek, Trojno in Ojstro**. V septembru čistijo in krašijo **Marija Gradec, Modrič, Plazovje in Radoblje**.

KAKO BO VEROUK V NOVEM ŠOLSKEM LETU?
Pred nami je novo pastoralno in katehetsko leto 2020/21, ki bo zaznamovano z virusom Covid 19. Upamo, da bo virus čim prej »ukročen«, da bomo lahko spet svobodneje zadihali in sproščeno opravljali naše pastoralno ter katehetsko poslanstvo. Vendar pa, četudi so razmere zaznamovane z negotovostjo, to ne sme biti razlog za čakanje, kdaj se bomo lahko vrnili nazaj, v staro, ustaljeno pastoralno prakso. Poklicani smo namreč, da tudi v teh, izrednih razmerah, z novim ognjem, spodbujamo rast v veri na vseh področjih. Navodila sledijo v prihodnjem tednu.

Maše v prihodnjem tednu 21. NEDELJA MED LETOM , 23.8. 7.00: živi in + farani 9.00: + Franc GUČEK, 6. obl. in sorodniki + Jožef DEŽELAK, 30. dan 10.30: + Marica URANKAR, 40. obl.
PONEDELJEK, 24.8., sv. Natanael (Jernej) , apostol 7.30: + Jolanka, 10. obl. in mož Drago URANKAR + Ivan, starši in brat Jože KLEZIN
TOREK, 25.8, sv. Jožef Calasanc , duh., red. ust. 19.00: + Franc KEKEC, 8. dan + Frančiška OJSTERŠEK, 8. dan vsi živi in + sorodniki na Poljskem
SREDA, 26.8., sv. Zefirin , papež 7.30: v zahvalo in priprošnjo za Božje varstvo + Frančiška ZALOKAR
ČETRTEK, 27.8., sv. Monika , mati sv. Avgušтина 19.00: + Teja, 3. obl., in Matija + Franc, obl. in žena Amalija KNEZ v zahvalo in priprošnjo ter za družino
PETEK, 28.8., sv. Avguštin , škof, cerkv. uč. 7.30: + Majda HRASTNIK, Ivan, HRASTNIKOVI, MAJCNOVI IN KNEZOVI 19.00: + Blaž LOKOŠEK in rodbina PIRNAT + Franc Alojz DEŽELAK, 30. dan
SOBOTA, 29.8., Mučeništvo sv. Janeza Krstnika 19.00: prošnja za zdravje + Marija OČKO
22. NEDELJA MED LETOM , 30.8. 7.00: živi in + farani 9.00: + Alenka PESKO PASARIČ, 30. dan in Mladen 10.30: + starši Avgust, Marija, brat Avgust JAKOPIČ, vsaki: Franc, Alojz in Branko, Ludvik in Marija KRAJNC
PONEDELJEK, 31.8., sv. Nikodem , Jezusov učenec 7.30: + Dolfi ŠUMER + Vera ŠRAJ

MARTINOVA LILIJA

23. avgust 2020, leto 12, št.:28

Dejal jim je:
»Kaj pa vi pravite, kdo sem?«
Simon Peter je odgovoril; rekel mu je:
»Ti si Kristus, Sin živega Boga.«
Jezus pa mu je dejal:
»Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. (Mt 16,17)

Zvestoba – sad sv. Duha, ki nas odpira k Bogu

Zvestoba, kot sad Duha, je posnemanje Božje in Jezusove zvestobe. Če se malo poigramo z besedo ZVESTOBA – opazimo, da se v njej skrivajo besede: ZVEST, VEST, OBA, ki jih lahko razumemo kot zvest za oba, ali imam vest za oba, kar posledično v sebi skriva dejanje, da se obljubiš drugemu na skupni poti, doživljajih, mu enostavno pripadaš v dejanjih pozornosti, topline, prijaznosti, sodelovanju. S sv. krstom pripadamo Bogu, vendar ni nujno, da smo mu zvesti – da sledimo Njegovemu nauku, da se Mu predajamo v molitvi in dobrih delih. To so vprašanja na katera mora vsak sam najti svoj odgovor.

Ko sem brskala o temi ZVESTOBE, mi je v roke prišla zgodba z naslovom Pričevanje zvestobe in pravi takole: »Neki duhovnik je pripovedoval o starejšem zakonskem paru, ki ga je spoznal na Kitajskem. Oba sta bila zdravnika. Na fakulteti sta skupaj študirala. Tam sta se spoznala, se zaljubila in se kmalu tudi poročila. Ona je bila katoličanka, on pa ne. Želela je, da bi mož sprejel katoliško vero, toda on se ni želel krstiti. Kmalu po poroki se jima je rodil prvi otrok.

Ne dolgo zatem so Kitajsko zajeli politični nemiri. Mož je bil s številnimi drugimi izobraženci aretiran in odpeljan na prisilno delo. Ženo, ki je ves dan morala trdo delati v bolnišnici, zvečer pa se je posvečala sinu, je ločitev zelo prizadela. Da bi bila mera polna, so komunistične oblasti pritiskale nanjo, naj se loči od moža ter se odpove svoji veri. Če bi to storila, bi napredovala v službi in tudi drugače. Toda ona je vse ponudbe vztrajno odbijala. Vsak večer, ko se je vrnila iz službe, sta s sinom kleče molila, da jima Bog podeli moč, da bi vzdržala v tem preganjanju.

Proti koncu sedemdesetih let prejšnjega stoletja je izvedela veselo novico, da bo njen mož, skupaj z drugimi političnimi zaporniki, izpuščen. Ko je prišel srečni dan, sta se s sinom odpravila na železniško postajo, da bi pričakala moža. Bila sta edina družinska člana, ki sta

čakala vračajočega se političnega zapornika. Vse druge žene niso vzdržale političnega pritiska in težavne odsotnosti moža. Moža sta ženina zvestoba in pogum tako ganila, da se je dal poučiti o katoliški veri in prejel sveti krst.« (Božo Rustja: Zgodbe s semeni upanja; Založba Ognjišče, 2004) Zgodba nazorno prikaže pomen zakonskega odnosa, kjer se zakonca zavežeta drug drugemu iz ljubezni, se podpirata pri študiju in poklicu, si pripadata, sta vzajemno odvisna, vendar pri tem ne izgubita drug drugega, čeprav je med njima vprašanje (ne)vere. Nato poseže vmes trpljenje – izločitev enega od zakoncev, zunanji pritiski, teža osamljenosti, prisilno delo. V ženi se zrcalijo kreposti, ki jih našteva sv. Pavel: vera, upanje in ljubezen. Kreposti, ki so Milost Boga. In ZVESTOBA, ki jo premore žena, je Božji blagoslov, ki se odpira Bogu – človeški 'vložek' je v sprejemanju trpljenja. V tem, da si vsak dan sproti na ramena oprtamo Njegov križ in zvesto hodimo za Njim. O tem uči tudi sv. Peter: »Zato naj tudi tisti, ki po božji volji trpijo, svoje duše izročajo zvestemu Stvarniku s tem, da delajo dobro« (1 Pt 4,19). Preizkušenj od Najvišjega ne dobimo, da bi nam bilo življenje težje ali da nas s tem kaznuje, ampak, da preko Njega dobimo tisto najboljše, pristnost človeške in Božje bližine.

S prisotnostjo človeške in Božje bližine lahko postavimo temelj vsakega odnosa, tudi z Bogom, ki se zrcali v zvestobi, sočutju in sodelovanju. Ko se čez čas oziramo na prehojeno pot, ugotovimo, da smo nagrajeni, da ves napor ni bil zaman. V psalmu 116 je zapisano: »Hvalite Gospoda, vsi narodi. Slavite ga vsa ljudstva. Zakaj močna je njegove ljubezen in zvestoba Gospoda traja vekomaj.«

Sveto pismo nam govori o Božji zvestobi do nas. Premalokrat se zavedamo, da ne glede na naša dejanja, napake in grehe, ki jih storimo, nam Bog ostaja zvest. Takrat nas ne zavrže in ne išče drugega 'izvoljenega' ljudstva. V zvestobi se tako na nezavedni ravni odraža tudi odpuščanje – odpuščanje za napake, za nezvestobo. V poplavi motečih dejavnikov, kjer živimo, je oboje

težko; tako zvestoba kot odpuščanje. Naglica nas vodi, da iščemo bližnjice, 'instant' rešitve, ki nam odvzamejo globino pomena, pustijo pa kratkotrajen občutek ugodja. Pomembno je, da si vedno znova ozavestimo, da so nam podarjene kreposti: vera, upanje in ljubezen, ne le zase, ampak za nekoga in za nekaj. In Bog ima načrt za vsakega od nas, čeravno ga ne poznamo in se ga niti ne zavedamo, bomo pa od Njega za zvestobo nagrajeni, ko bomo stali pred vrati Njegovega kraljestva. »On, ki vas kliče, je zvest in bo to izpolnil.« (1 Tes 5,24) (PT)

NAŠA ROMANJA V MARIJINA SVETIŠČA

V soboto, 22. avgusta smo obhajali tretji Marijin praznik v mesecu avgustu, v katerem se spominjamo, da je Marija kraljica, ker je mati našega Gospoda. Kraljevsko veličastvo odseva s Sina nanjo – zato je kraljica, ker je mati njega, ki je Kralj vseh kraljev. To stalno versko prepričanje je izraženo v krščanski upodablajoči umetnosti že v najstarejših časih. Kraljevski diadem na Marijinem čelu je prvo pričevanje vere kristjanov v njeno kraljestvo.

Čudovite so po svoji veličastnosti prve krščanske cerkve, kolikor so se nam ohranile. A ne le po svoji lepoti, marveč še bolj po svoji globoki verski vsebini, ki je vsa osredotočena na poveličanega Kristusa, začetnika novega, odrešenega stvarstva. Znana nam je podoba Pantokratorja, to je Vsevladarja, v bazilikah v Rimu in drugod: Kristus z vsemi kraljevskimi znamenji sedi na prestolu, kot vladar vesoljstva. Takoj ko stopimo v takšno baziliko in dvignemo pogled proti apsidi (polkrožen prostor okoli velikega oltarja), vidimo poveličanega Kristusa, upodobljenega na slavoloku, od koder obvladuje oltar in tako rekoč predseduje liturgiji.

Upam in verjamem, da smo kaj te veličine prepoznali tudi po naših romarskih krajih in bomo, z njo v srcu, lažje premagovali ovire, ki nam jih letos postavlja Covid-19.

RM